

شوخی های بامزه
کاربران فضای
مجازی با قیمت
تخم مرغ

همشهری سلام

نظر یک روان شناس
درباره ماجرای
تنبیه عجیب کارکنان
یک مغازه وسط خیابان

اشتباه مدیر
برای اثبات
اقتدار

مشاوره

مروری بر عادت های
غلط اقتصادی
که برای خانواده ها
مشکل ساز می شود

خرید های
الکی !

مشاوره

غذاهایی که
هرگز نباید
در مایکروویو
گرم شود

سلامت

از فلسفه و کارکرد دیوار نوشته ها در دنیا چه می دانید؟

از سیاست تا عشق، روی دیوار

آذر صدارت- همه آدم ها، همه جای دنیا، به دنبال برقراری ارتباط با آدم های دیگر و در جست و جوی راهی برای حرف زدن، بیان اندیشه ها و بروز احساسات هستند. این یک نیاز غریزی است؛ چون انسان، موجودی اجتماعی است. گاهی به ارتباط و گفت و گو با معدود آدم های دور و بر اکتفا می کنیم، گاهی هم پا را فراتر می گذاریم و از وسایل ارتباط جمعی، برای رساندن حرفمان به گوش تعداد زیادتری آدم، استفاده می کنیم. اساس شکل گیری «دیوار نوشته های خودجوش»، در گذشته و حال، همین است؛ «فریاد زدن حرف هایی که انگار گوشی برای شنیدن نشان نیست». پدیده ای که جامعه شناسان، در مقابل «شبکه های اجتماعی مجازی»، از آن به عنوان یک جور «شبکه اجتماعی حقیقی»، یاد می کنند که اتفاقا مخاطب گسترده تر و متنوع تری دارد. شبکه ای که با وجود دیوار های مجازی در فیس بوک و توئیتر، هنوز و همچنان در همه جای دنیا، نویسندگان و مخاطبان پرواقرصی دارد و وجود تعداد بسیار زیادی دیوار نوشته بر در و دیوار شهرهای دنیا با طیف متنوعی از مضامین عاشقانه، دینی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی، گواه این موضوع است. یک حرکت خودجوش که ارتباط مستقیم با حال و هوای یک جامعه دارد و دیوارنوشته های اعتراضی شهرهای بزرگ کشورمان در زمان انقلاب و دیوارنوشته های حماسی شهرهای جنوبی در زمان دفاع مقدس، نمونه های خوبی برای این ادعاست. امروز، قرار است سرکی بکشیم به دنیای جذاب و خلاقانه دیوارنوشته های دنیا که توسط خود مردم شکل می گیرند و چون از دل برآمده اند، لاجرم بر دل می نشینند. بررسی طیف متنوع دیوارنگاشته ها، مرور تعدادی از برترین دیوارنوشته های دنیا و گپ و گفت با یک آدم خلاق که تمرکزش را بر جمع آوری و ترجمه دیوارنوشته های عربی گذاشته، بخش های خواندنی پرورده امروز است.

— أحب الحریف —
قالَتِ كِ
ومع یومها و أنا أنسا
ع

گفت و گوی زندگی سلام با «حسین نخلی» که تمرکزش را بر مطالعه و ترجمه دیوارنوشته های عربی گذاشته است

فریادهای مردم کف جامعه

خودش دو زبانه است و هم فرزنداناش به هر دو زبان فارسی و عربی تسلط دارند. وی درباره آشنایی اش با دیوارنوشته های عربی و تصمیم به جمع آوری شان می گوید: «به واسطه این که به زبان عربی تسلط دارم، همیشه توجهم به این دیوار نوشته ها در سفرهایم به کشورهای مختلف یا در کانال ها و سایت ها جلب می شد و برایم جالب بود. تا این که تصمیم گرفتم این آثار را به شکل مجموعه ای بدیع و جذاب، در کانال تلگرامی «ترجم» جمع آوری کنم. ایده ای که با استقبال خوبی هم مواجه شد. این دیوار نوشته ها متعلق به کشورهای مختلف عرب زبان است و برخی را خودم و برخی را دوستان عکاسی کرده اند. بعضی ها را هم از اینترنت جمع کردم. سپس همه را یک جا و با ترجمه فارسی شان در دسترس علاقه مندان قرار دادم.»

بودند «امدیم که بهمانیم» و ظاهرا بعد از آزادسازی خرمشهر، یک ایرانی زیر همان متن نوشته بود «امدیم نبودید»!

عربی، زبانی بلیغ و فصیح

نخلی در پاسخ به این سوال که اگر این دیوارنوشته های عربی، به دست مردم عادی جامعه نوشته شده، پس چرا تا این حد بدیع و شگفت انگیز و تاثیرگذار است، می گوید: «این خاصیت زبان عربی است. عربی، زبانی بلیغ و فصیح است. جالب است بدانید به واسطه همین عمق و تاثیرگذاری زبان عربی، معروف است که: «لبنانی ها شاعر به دنیا می آیند!» پس که حرف های عادی و روزمره شان هم شعرگونه و حماسی است. عربی، این ظرفیت را دارد که با چند کلمه، مفاهیم بزرگ را منتقل کند، مفاهیمی که اگر بخواهیم به فارسی برگردانیم، به تعداد کلمات بیشتری نیاز داریم.»

در فرانسه هم دیوارنوشته های زیادی با مضامین گوناگون وجود دارد یا اصلا همین دیوارنوشته های عربی که در ترجم می بینیم. به شکل کلی، دیوارنوشته، شبکه اجتماعی مردم کف جامعه است؛ همان ها که حرف هایی در گلو دارند اما به فیس بوک و توئیتر دسترسی ندارند و اتفاقا چون نگاهشان به مسائل، صریح و ساده است، حرف هایشان هم کوتاه و موجز و تاثیرگذار است.»

دیوار نوشته، آینه حال و هوای جامعه

نخلی در توضیح بیشتر درباره فلسفه پیدایش دیوارنوشته ها ادامه می دهد: «این نوشته ها به طور معمول سعی دارند صدایی که شنیده نمی شود را به گوش دیگران برسانند. حتی در یکی از همین دیوارنوشته ها آمده بود که «اگر به ما مجال صحبت می دادند، روی دیوارها نمی نوشتیم». در حقیقت این دیوارها جایی برای فریاد کشیدن است با مضامین گوناگون، از عاشقانه تا سیاسی با جاشنی خلاقیت. روی یکی از دیوار های کوچه پس کوچه های نجف دیدم نوشته: «فکر کن! تو مشتاقانه به ستم بیایی و من به صورت تف بیندازم.» ژانر عاشقانه انتقامی! فارغ از نوشتن حرف های ناگفته، دیوارنوشته ها می توانند منعکس کننده حال و هوای آن اجتماع هم باشند. وقت انقلاب یک جور، وقت جنگ و محاصره و اشغال یک جور و زمان آرامش و ثبات، یک جور دیگر. ضمن این که دیوارنوشته های سریالی که در پاسخ به هم نوشته می شوند هم جالب هستند. مثال جالبی که بچه های جنوب کشور تعریف می کنند، این است که روزهای اول جنگ، بعضی ها روی دیوارهای خرمشهر نوشته

همه جای دنیا، دیوار نوشته به چشم می خورد

نخلی، درباره این که دیوارنوشته های خودجوش، هنر و حرکتی است که محدود به نقطه خاصی از دنیا نیست و همه جای دنیا، نویسندگان و مخاطبان و کارکردهای خودش را دارد، می گوید: «فرهنگ دیوار نوشته در همه جای دنیا وجود دارد و به طور معمول کسانی که صدایشان به جایی نمی رسد، از آن استفاده می کنند. این موضوع حتی در فضای مجازی هم به چشم می خورد؛ وقتی کسی حرفی دارد و جایی برای بیان آن حرف ها ندارد، وبلاگ می زند و توییت می نویسد. اگر کمی دقت کنیم، دیوارنوشته ها را همه جای روی در و دیوار شهرهای بزرگ و کوچک می توان پیدا کرد. خود من در سفری به کلاردشت، دیوارنوشته جالبی دیدم. روی دیواری نوشته بودند «صدای نسلی که صدایش شنیده نشد». یا در سفر اربعین، به یک دوست فرانسوی برخوردیم که می گفت

با خانواده بزرگ دیوارنگاشته ها آشنا شوید

دیوارنگاشته ها، شامل شکل های گوناگونی مثل نقاشی دیواری، گرافیتی و دیوارنوشته است که البته هر کدام، شامل جزئیات و دسته بندی هایی است. بد نیست به شکل مختصر، هر کدام را مرور کنیم.

«نقاشی دیواری؛ لغت نامه فرانسوی روبرت، نقاشی دیواری را چنین تعریف کرده است: «هر نوع نقاشی که مستقیم روی دیوار داخلی خانه یا دیوارهای شهر ترسیم شود یا در جای دیگری کار و سپس روی دیوار نصب شود، نقاشی دیواری گفته می شود و تفاوت عمده این نقاشی با نقاشی روی بوم در آن است که نقاشی دیواری در تناسب با معماری و فضای اطراف خود تعریف می شود.»

«گرافیتی؛ گاهی وقتی از نقاشی دیواری صحبت می شود، ممکن است این هنر با طرح های شعارگونه، آرمان گراییانه، نشانه ها، نمادها، الگوها و کلمه هایی که روی دیوارها و مکان های عمومی کار می شود و با نام «گرافیتی» یا نقاشی های ممنوعه شناخته می شود، اشتباه گرفته شود. نقاشی های ممنوعه که بی اجازه مسئولان شهرداری شهرها روی دیوارها کشیده می شوند، گاهی برای لجبازی و دهن کجی نقاشان غیرحرفه ای به حرفه ای های دنیای نقاشی است و گاهی هم به لحاظ تکنیک و اجرا، آثار قابل توجهی هستند. به هر حال چه قوی و چه ضعیف، رسالت گرافیتی با نقاشی دیواری متفاوت است و بیش از این که به دنبال زیباسازی شهر باشد، به دنبال هدیه یک زاویه دید و دیدگاه جدید درباره مسائل مختلف فردی و اجتماعی به مخاطبش است. جالب است بدانید پایتخت گرافیتی دنیا، کشور کلمبیاست و کشیدن گرافیتی بر دیوارهای این کشور، پس از کشته شدن یک نوجوان سیاهپوست که در حال طراحی گرافیتی روی دیوار بود، توسط پلیس و اعتراض چشمگیر مردم، آزاد شد.

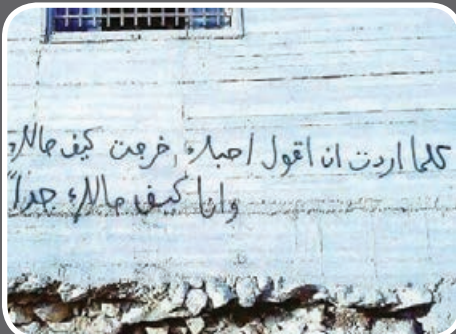
«دیوارنوشته؛ دیوارنوشته ها شامل حرف هایی است که با مازیک، زغال، گچ و اسپری، توسط مردم عادی بر در و دیوار شهرها نقش می بندد و شامل جملات پنددهنده، مذهبی، آرمان گراییانه، طنزآمیز، هشدار دهنده و انتقادی، همدردی و حمایتی، شاعرانه و عاشقانه و البته سیاسی است. حرف هایی که نویسندگان شان حس می کنند باید به گوش بقیه مردم جامعه برسانند.

دیوار نوشته ها؛ ساده اما تاثیرگذار

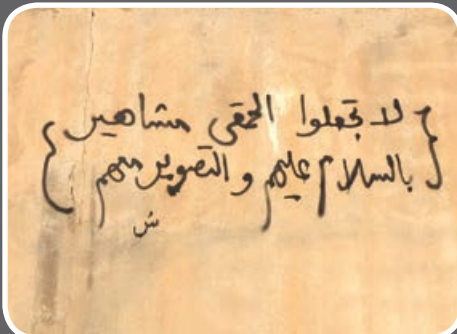
به شمار تیرهایی که در جبهه های جنگ شلیک شده، دوست دارم!

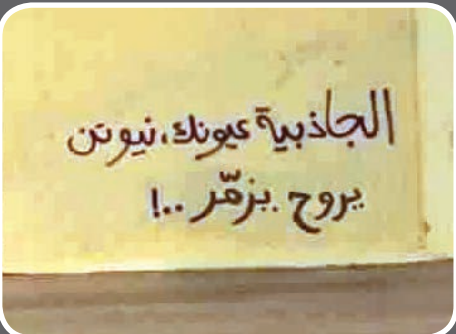
هر بار خواستم بگویم «دوست دارم»، گفتم «حالت چطورده؟» و من خیلی «حالت چطورده»!

با سلام کردن و عکس گرفتن با احمق ها، آن ها را مشهور کنید.

قانون جاذبه، چشمان توست. نیوتن برود پی کارش

چشمان واقعی، دروغ های واقعی را درک می کنند.

